

Dato: 30. juli 2015

Under henvisning til Folketingets Social- og Indenrigsudvalgs brev af 3. juli 2015 følger hermed social- og indenrigsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 14 (SOU alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 14:

”Plejefamiliernes Landsforening har de sidste år frarådet familier at blive plejefamilie pga. dårlige arbejdsforhold. Hvordan påvirker en sådan udtalelse ministeren? Og hvilke initiativer vil ministeren tage for at ændre dette?

Spørgsmålet har tidligere været stille i folketingsåret 2014-15, 1. samling jf. SOU alm. del - spm. 353.”

Svar:

Jeg er bekendt med en sådan udmelding fra Plejefamiliernes Landsforening, som jeg naturligvis synes er beklagelig. For vi har behov for plejefamilier, der kan give barnet en tryk og omsorgsfuld hverdag, der ligner deres jævnaldrendes mest muligt. Mit indtryk er, at Plejefamiliernes Landsforenings udmelding i vidt omfang handler om samarbejdet med kommunerne og om mere inddragelse i barnets sag.

Det er blandt andet dette, vi i satspuljekredsen afsatte knap 81 mio. kr. til med satspuljeaftalen for 2015-18. Som det fremgår af min samtidige besvarelse af SOU alm. del spørgsmål nr. 13 er aftalen en styrkelse af hele plejefamilieområdet, der blandt andet understøtter udveksling af gode erfaringer gennem et kommunalt netværk på plejefamilieområdet, og som gennem en praksis- og handlingsorienteret håndbog vejleder om en række af de forhold, som erfaringsmæssigt kan give samarbejdsvanskeligheder.

I det omfang Plejefamiliernes Landsforenings udtalelser handler om spørgsmål vedrørende vederlag og vilkår, forhandles disse mellem parterne på området.

Det afgørende for mig er, at kommunerne sikrer, at der er ro og stabilitet omkring barnets eller den unges anbringelse, og at de sammen med de nye socialtilsyn sikrer, at der er et tilstrækkeligt antal kvalificerede plejefamilier.

Med venlig hilsen

Karen Ellemann